

παρὸν κομπρομέσσο καὶ ἐλεγγέρου θεληματικῶς τὰ μέρη διὰ κριτᾶδες τους ἄλμπιτρος τὸν σ(ινιὸ)ρ Νικολὸ Τερτζέτη¹⁾ καὶ σ(ινιὸ)ρ Βιντζέντζο Χιόνη, τῶν ὁποίων δίνουν ἐξουσία νὰν τοὺς ἀκούσουν τὰ δικαιώματα ὅπου στοματικῶς θέλει τοὺς προσφέρει τὸ καθὲν μέρος κρένοντάς τους δὲ γιοῦρε ντὲ φάκτο μόρε βένετο καὶ ἱναππελλάμπιλε. "Εἴτι ὑπόσκουνται νὰν τὸ κρατοῦν τὸ ὅ,τι ἀποφασίσουν οἱ ἄνωθεν κριτᾶδες τους, καὶ ἐπειδήτις καὶ τὰ ἄνωθεν μέρη δὲν θέλουν νὰ κάμουν διμάντα καὶ ἀπόκρισι, δακκόρδο ρεφουδάρουν τὸ μπενεφίτζιον τοῦ νόμου τῆς διμάντας καὶ ἀπόκρισης καὶ οὕτως ὑπόσκουνται μὲ τὰ καλά τους διὰ τὴν στερέωσι τῆς παρούσης εἰς μαρτυρίας.

Τζόρτζης Καλλέκας μαρτυρῶ.

Ἀντώνιος δανηὰς μαρτυρῶ.

116.

Πληρεξουσιότης τῆς 14 Ὀκτωβρίου 1740. Νοτάριος Θ. Ζωναράς (Βιβλ. 13 σ. 78).

† Ἐν Χριστοῦ ὀνόματι, ἀμὴν. 1740 Ὀκτωβρίου 14. Τὴν σήμερον ἐνεφανίστησαν κατέπροσθεν ἑμοῦ νοταρίου καὶ μαρτύρων παρόντες σωματικῶς ὁ πατρὸν Ἀγγελῆς Νίκλος, ὁ ὁποῖος εἰς δυνάμεως τῆς παρούσης, ἐπειδήτις καὶ ἔχει νὰ μισσέψη ἀπὸ τὴν παροῦσαν χώραν, θέλει καὶ ποιεῖ διὰ καθολικὸ ἐπίτροπο καὶ γκενεράλ κομμέσσον τὸν εὐγενῆ σ(ινιὸ)ρ Γαῖτᾶνο Γαρδέλη, δίνοντάς του ἐξουσία, ριφενδέρη πᾶσα του δικαίωμα, ὅπου νὰ ἔχη μὲ κάθεν καὶ ἕκαστον ἄνθρωπον καὶ ἐξόχως στὴν διαφορὰ ὅπου ἔχει διὰ τὲς ἐλιές μὲ τὸν Μιχάλη Πατρινὸ²⁾ καὶ ἱερέας Γκουσέτη, ἡμπορῶντας ὁ ρηθέντας ἐπίτροπος νὰ κομπαρίρη διὰ ὄνομα τοῦ αὐτοῦ κονστιτουέντε εἰς κάθε κριτήριον, τόσο τῆς ὀρδινάριας ἀουτοριτᾶς, ὥσάν καὶ τῆς στραορδινάριας διὰ νὰ προσφέρῃ κάθε του δικαίωμα, ὀρίζη, δεπουτάρη, κἀνὴ νὰ γένεται ἀπόφασι καὶ αὐτὴν ἀππελλάρη, μάρτυρες προσφέρῃ, ὀρκους κἀνὴ εἰς τὴν κονσιέντζα τοῦ κονστιτουέντε, τὸ ὁμοίως δίνῃ τῶν κοντράριων καὶ εἰς κοντολογίας νὰ κἀνὴ ὥσάν νὰ ἦτουν παρὸν καὶ ὁ ἄνωθεν Νίκλος καὶ τὸ ὅ,τι κἀμὴ καὶ ποιήσῃ ὁ ἄνωθεν σ(ινιὸ)ρ ἐπίτροπος ὑπόσκειται ὁ κονστιτουέντες Νίκλος μὲ τὰ καλά του καὶ ἐρχομένους του νὰν τὸ ἔχη καὶ κρατῇ διὰ

¹⁾ Τερτζέτη καὶ Τριτσέτη, οἰκογ. ἐκ La Ciotat, παραλίας πόλεως τῆς μεσημβρινῆς Γαλλίας, μετηνάστευσεν εἰς Ζάκυνθον χάριν ἐμπορίου. Πλεῖονα βλ. Α. Χ. ΖΩΗ, *Λεξικὸν* σ. 1108-1110. Πρὸβ. Φ. ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΙΔΗΝ, Γεώργιος Τερτσέτης, *Ἑλληνικὴ Δημοιοργία* τεῦχος 54, Ἀφιέρωμα εἰς Γεώργιον Τερτσέτην, Ἀθῆναι 1950 σ. 649 κέ. ἐνθα καὶ σχετικὴ βιβλιογραφία. Εἰδικὴν μονογραφίαν περὶ Γ. Τερτσέτη καὶ πλήρως ἐνημερωμένην βιβλιογραφικῶς ἐδημοσίευσεν ὁ συνάδελφος καὶ φίλος Σ. Χ. ΣΚΟΠΕΤΕΑΣ, Γεώργιος Τερτσέτης, ὁ ἀγωνιστής, ὁ βιβλιοφύλαξ τῆς Βουλῆς, ὁ ἱστορικὸς τοῦ Εἰκοσιένα. *Ἑλληνιστὰ Φύλλα* 2 (1954) τεῦχ. 5 σ. 115-147 [καὶ ὡς ἀνάτυπον]. Εἰς τὸ τεῦχος τοῦτο καὶ σκιαγραφία τοῦ Γ. Τερτσέτη ὑπὸ ΝΤ. ΚΟΝΟΜΟΥ.

²⁾ Οἰκογ. Πατρινου ἀπαντᾷ ἐν Ζακύνθῳ ἀπὸ τοῦ 1478.

στέρεον, βέβαιον καὶ ἀπαρασάλευτο εἰς τοὺς αἰῶνας. Καὶ οὕτως ἱστάρισε νὰ γράψω εἰς μαρτυρίας τῶν κάτωθεν.

† Βιντζέντζος Χιόνης μαρτυρῶ.

117.

Πληρεξουσιότης τῆς 13 Αὐγούστου 1742. Νοτάριος Θ. Ζωναράς (Β:βλ. 13 σ. 132).

† Ἐν Χριστοῦ ὀνόματι, ἀμὴν. 1742 Αὐγούστου 13. Τὴν σήμερον ὁ παρὼν μ(ισσέ)ρ Ἄγγελος Νίκλος, ἐπειδή τις καὶ μέλλει νὰ μισσέψη ἀπὸ τὴν παρὼν νῆσον, διὰ τοῦτο εἰς δυνάμεως τῆς παρούσης θέλει καὶ ποιεῖ διὰ καθολικό του ἐπίτροπο καὶ κομμέσσο τὸν σ(ινιὸ)ρ Σπῦρο Βοῦτο, τοῦ ὁποίου τοῦ δίνει ἐξουσία νὰ ἡμπορῇ νὰ προβαίνει εἰς τὴν δικαιοσύνη καὶ προσφέρνῃ κάθε του δικαίωμα ὅπου ἡμπορεῖ νὰ ἔχῃ μὲ κάθε καὶ ἕκαστον ἄνθρωπο, ὀρίζῃ, δεπουντάρη σκριττοῦρες, πρεξεντάρη, κἀνῃ νὰ γένονται ἀπόφασες καὶ αὐτὲς ἀπελλάρη εἰς κάθε κριτήριον καὶ εἰς ἐκοντολογίαν νὰ προθήζῃ καὶ κἀνῃ κάθε ὠφέλιμον διὰ τὸν πριντζιπάλε του τὸν Νίκλο, περιπλέον νὰ μπορῇ ὁ ἄνωθέ του ἐπίτροπος νὰ τοῦ σκουδέρῃ πᾶσα λιβέλλο, ὅπου ἔχει νὰ λάβῃ καὶ κάθε ἄλλο πὺ τοῦ ἀπαρθενεύει καὶ τὸ ὅ,τι κἀμῃ καὶ ποιήσῃ ὁ αὐτὸς σ(ινιὸ)ρ Βοῦτος ὑπόσκειται ὁ ρηθέντας κονστιτουέντες νὰν τὸ ἔχῃ καὶ κρατῇ διὰ στέρεον, βέβαιον καὶ ἀπαρασάλευτο εἰς τοὺς αἰῶνας, ὑπὸ μαρτυρίας τῶν κάτωθεν.

† Βιντζέντζος Χιόνης μαρτυρῶ.

† Τζώρτζης Ἀνινος ¹⁾ μαρτυρῶ.

118.

Ἀνώνομον συνάλλαγμα τῆς 23 Αὐγούστου 1745. Νοτάριος Θ. Ζωναράς (Β:βλ. 14 σ. 74).

† Ἐν Χριστοῦ ὀνόματι, ἀμὴν. 1745 Αὐγούστου 23. Τὴν σήμερον ἐνεφανίσθησαν κατέμπροστεν ἐμοῦ νοταρίου καὶ μαρτύρων παρὼν καὶ σωματικοὶ ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος ὁ εὐλαβέστατος ἱερεὺς Νικόλαος Καλήγερος ²⁾ ἀνταμῶς μὲ τὴν μητέρα του, τὴν κυράτσα Ἐλενέττα Παπανοπούλλου, χήρα γυνὴ τοῦ π(ο)τ(ἐ) μ(ισσέ)ρ Ἰωάννη Καλήγερο καὶ ἀπὸ τὸ ἕτερον ὁ μαστρο-Νικολὸς Νίκλος, τὰ ὁποῖα μέρη ἐσυμφώνησαν ὥς ἀκολουθεῖ: Ἐχοντας ἡ ρηθέντα Ἐλενέττα ἓνα παιδί ὀνόματι Χαράλαμπος καὶ ἀδελφὸς ρεσπετίβε τοῦ ἄνωθεν ἱερέως καὶ θέλοντας αὐτὸν νὰ μάθῃ τὴν τέχνη τῆς μαραγκοσύνης, εἰς δυνάμεως τῆς παρούσης τότε δίνουν τοῦ

¹⁾ Οἶκογ. Ἀννίνου ἐκ Κεφαλληνίας ἀπαντᾷ ἐν Ζακύνθῳ ἀπὸ τοῦ 1535.

²⁾ Ἡ οἶκογ. αὕτη ἐγκατεστάθη εἰς τὴν νῆσον ἐκ Κυθήρων τῷ 1644. Παρωνύμιον ταύτης Νιάκας. Τὸ ὄνομα καὶ σήμερον εἰς Κύθηρα. Βλ. Σ. ΣΤΑΘΗ, *Κυθηραϊκὴ Ἐπιθεώρησις*, Ἐν Ἀθήναις 1 (1923) σ. 193.

